

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia   października 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI –16/I/17

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko O z siedzibą w *W* przedstawione we wniosku z dnia 5 października 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 6 października 2017 r. o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów dotyczących obliczania i uiszczania opłaty zapasowej od przywozu i produkcji paliw:

1.   w zakresie pkt. 1 jest prawidłowe,
2.   w zakresie pkt. 2 jest prawidłowe,
3.   w zakresie pkt. 3 jest prawidłowe.

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

O z siedzibą w W – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 5 października 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 6 października 2017 r. o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów dotyczących obliczania i uiszczania opłaty zapasowej od przywozu i produkcji paliw.

W dniu 6 października 2017 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 120 zł tytułem „OPŁATA OD WNIOSKU O O INTERPRETACJĘ INDYWIDUALNĄ DOT. PRZEPISÓW O OPŁACIE ZAPASOWEJ”.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca jest jednocześnie handlowcem i producentem w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1210; dalej: „ustawa o zapasach”); posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi oraz koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. W ramach posiadanych koncesji Wnioskodawca dokonuje przywozu m.in. oleju napędowego oznaczonego kodami CN 27101943 oraz CN 271012011, bez zawartości biokomponentów (tzw. BO).

Bezpośrednio po przywozie olej napędowy trafia do bazy paliw należącej do podmiotu trzeciego, prowadzącego działalność polegającą na magazynowaniu, przeładunku i wytwarzaniu paliw ciekłych. Następnie Wnioskodawca zleca podmiotowi trzeciemu (właścicielowi bazy paliw) produkcję polegającą na dodaniu do przywiezionego z zagranicy oleju napędowego biokomponentów, zakupionych przez Wnioskodawcę na terenie kraju. Właścicielem oleju napędowego stanowiącego przedmiot przywozu oraz biokomponentów pozostaje Wnioskodawca. W rezultacie wytworzone zostaje paliwo (olej napędowy), w którym zawartość biokomponentów nie przekracza 7% (tzw. B7). Tak wytworzone paliwo Wnioskodawca sprzedaje na terenie kraju podmiotom posiadającym koncesję na obrót paliwami ciekłymi.

Wnioskodawca wnosi o wydanie przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, w której rozstrzygnie on, czy w tak opisanym stanie faktycznym:

1. Wnioskodawca zobowiązany jest do zapłaty opłaty zapasowej od przywozu, której podstawę stanowi ilość przywiezionego oleju napędowego bez zawartości biokomponentów,
2. Podstawę do obliczenia opłaty zapasowej od produkcji (dodawanie biokomponentów do przywiezionego z zagranicy oleju napędowego) stanowi różnica pomiędzy ilością wyprodukowanego paliwa (olej napędowy z zawartością biokomponentów) a ilością, która już stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty przez Wnioskodawcę opłaty zapasowej z tytułu przywozu, pomniejszona następnie o ilość biokomponentów dodanych do oleju napędowego w procesie produkcji paliwa (oleju napędowego z zawartością biokomponentów),
3. Podstawę do stosowania pomniejszeń, o których mowa w pkt. 2 powyżej, stanowią mogą dokumenty w postaci umowy zawartej z podmiotem trzecim, której przedmiotem jest m.in. usługowe dodawanie biokomponentów oraz raporty wydań w formie wydruków z systemów informatycznych potwierdzające ilość oleju napędowego przed produkcją, ilość biokomponentów oraz ilość oleju napędowego z zawartością biokomponentów, wytworzonego w rezultacie produkcji.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Ad. pkt. 1.

Zgodnie z art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach, opłata zapasowa stanowi iloczyn wielkości - odpowiednio przywozu lub produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 ustawy o zapasach, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065 oraz stawki opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 21b ust. 9 ustawy o zapasach.

Przywóz z kolei został w ustawie o zapasach zdefiniowany jako sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu (art. 2 pkt 14).

Zdaniem Wnioskodawcy, Wnioskodawca zobowiązany jest do uiszczania opłaty zapasowej od przywozu obliczonej na podstawie ilości oleju napędowego bez zawartości biokomponentów, albowiem tylko ta ilość jest przedmiotem przywozu w rozumieniu ustawy o zapasach. Biokomponenty, dodawane następnie do przywiezionego na teren kraju oleju napędowego, nie są przedmiotem przywozu, lecz są nabywane już na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Ad. pkt. 2.

Zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcją paliw jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Producent został przez ustawodawcę zdefiniowany jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów (art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach).

Na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, wielkość produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej ulega pomniejszeniu o ilość biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji.

Stosownie do art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach, producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania, będący jednocześnie handlowcem, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej z tytułu przywozu.

W świetle powyższych definicji nie ulega wątpliwości, że Wnioskodawca, zlecając podmiotowi trzeciemu świadczenie usług polegających na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego, jest producentem w rozumieniu ustawy o zapasach. W ocenie Wnioskodawcy, obliczając opłatę zapasową od produkcji

polegającej na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego Wnioskodawca przyjmuje za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanego paliwa (B7) i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez Wnioskodawcę opłaty zapasowej z tytułu przywozu (art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach). Tak ustalona wielkość produkcji ulega pomniejszeniu z kolei o ilość biokomponentów dodanych do oleju napędowego pod warunkiem potwierdzenia tej okoliczności dokumentami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. 2014 r., poz. 1807; dalej: „Rozporządzenie”). Celem przepisu art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach jest wyeliminowanie podwójnego obowiązku uiszczania opłaty zapasowej w przypadku użycia do produkcji paliwa będącego przedmiotem uprzedniego przywozu przez podmiot, będący jednocześnie handlowcem i producentem. Z kolei art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach przewiduje wyjątkowe uprawnienie do pomniejszenia wielkości produkcji stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty zapasowej o ilość dodanych biokomponentów do paliw w procesie ich produkcji. Zdaniem Wnioskodawcy nie istnieją przeciwwskazania do jednoczesnego zastosowania dyspozycji art. 5 ust. 6 pkt 7 oraz art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach, w wyniku czego proces dodawania biokomponentów do paliw będących przedmiotem uprzedniego przywozu będzie w praktyce neutralny z punktu widzenia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej od produkcji.

Ad. pkt. 3.

W myśl art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach, warunkiem stosowania pomniejszeń, o których mowa w tym przepisie, jest potwierdzenie stosownych okoliczności dokumentami wymienionymi w Rozporządzeniu. Przepisy Rozporządzenia nie wskazują wprost, które dokumenty mogą stanowić podstawę do stosowania pomniejszeń opartych o art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach (dodawanie biokomponentów). W ocenie Wnioskodawcy dokumentami potwierdzającymi prawo do zastosowania pomniejszenia mogą być: umowa zawarta z producentem, której przedmiotem jest m.in. usługowe dodawanie biokomponentów oraz raporty wydań w formie wydruków z systemów informatycznych potwierdzające ilość oleju

napędowego przed produkcją, ilość biokomponentów oraz ilość oleju napędowego z zawartością biokomponentów, wytworzonego w rezultacie produkcji.

Stosownie do § 2 ust. 1 pkt 10 Rozporządzenia, dokumentem uprawniającym do pomniejszenia wielkości produkcji paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3-7 ustawy o zapasach jest m.in. umowa zawierająca postanowienia potwierdzające uprawnienia do pomniejszenia wielkości produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw o w/w ilości. Przedmiotem umowy zawartej między Wnioskodawcą a podmiotem trzecim (właścicielem bazy paliw) jest przede wszystkim świadczenie usług magazynowania, przeładunku, a także usługi produkcji paliw, polegające na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego stanowiącego własność Wnioskodawcy, składowanego w tejże bazie. Do umowy dołączony jest regulamin zawierający szczegółowe zasady dodawania biokomponentów. Wskazane Rozporządzenie w § 2 ust. 1 pkt 12 wskazuje także „bilans masowy, raport produkcji lub zestawienie w formie wydruków z systemów informatycznych dokumentujące proces produkcji” jako dokumenty uprawniające do stosowania pomniejszeń wielkości produkcji. Podmiot trzeci świadczący na rzecz Wnioskodawcy usługi dodawania biokomponentów dostarcza Wnioskodawcy raporty wydań w formie wydruków z systemów informatycznych potwierdzające ilość oleju napędowego przed produkcją, ilość biokomponentów oraz ilość oleju napędowego z zawartością biokomponentów, wytworzonego w rezultacie produkcji. Zdaniem Wnioskodawcy określone wyżej dokumenty stanowią wystarczającą podstawę do stosowania pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, albowiem należy je zakwalifikować jako dokumenty opisane w § 2 ust. 1 pkt 10 oraz 12 Rozporządzenia.

Na podstawie art. 10 ust. 1 u.s.d.g. Wnioskodawca wnosi o udzielenie jej przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych interpretacji indywidualnej, w której ocenione zostanie przedstawione wyżej stanowisko Wnioskodawcy dotyczące obliczenia i uiszczenia opłaty zapasowej od przywozu, produkcji paliw oraz warunki stosowania pomniejszeń.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego

1. w zakresie pkt. 1 jest prawidłowe,

2. w zakresie pkt. 2 jest prawidłowe,
3. w zakresie pkt. 3 jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim:

- a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,
- b) osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną;

Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ad.1

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy uiszczając opłatę zapasową. Stosownie do treści przepisu art. 21b ust. 2 opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$Oz = (Wh \text{ lub } Wpr) \times U,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),

Wh - sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną

w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych

w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

Wpr - wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym

na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

U - stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą

czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast odnośnie obowiązku zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku jej uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności nabywa olej napędowy o kodzie CN 2710 1943 oraz CN 271012011 i z tego tytułu, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach w związku z art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, należy uznać Wnioskodawcę za handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach. Ponadto nabywany olej jest paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. I ustawy o zapasach, którego właściwości fizykochemiczne określone są w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), które dodatkowo jest oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkującym powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. A zatem należy uznać, że w tym zakresie Wnioskodawca jest handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. To implikuje powstanie obowiązku do uiszczania opłaty zapasowej z tytułu przywozu oleju napędowego. Ponadto należy się zgodzić ze stanowiskiem Wnioskodawcy ujętym w przedmiotowym wniosku iż, na Wnioskodawcy obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej będzie jedynie od ilości przywiezionego oleju napędowego bez zawartości biokomponentów, albowiem tylko ta ilość jest przedmiotem przywozu w rozumieniu ustawy o zapasach. Biokomponenty, dodawane następnie do przywiezionego na teren kraju oleju napędowego, nie są przedmiotem przywozu, lecz są nabywane już na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Ad. 2

Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym Wnioskodawca, zleca podmiotowi trzeciemu świadczenie usług polegających na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego zatem produkuje paliwo w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach. Wskazany przez Wnioskodawcę produkt naftowy – olej napędowy – posiada status paliwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach. Należy więc stwierdzić, że działalność Wnioskodawcy wypełnia definicję producenta rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach i zobowiązuje go do uiszczania opłaty zapasowej obliczanej wg zasad określonych w art. 21 b ust. 2 ustawy o zapasach.

Na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, wielkość produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej ulega pomniejszeniu o ilość biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji.

Ponadto, stosownie do art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach, producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania, będący jednocześnie handlowcem, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej z tytułu przywozu.

W ocenie Wnioskodawcy, obliczając opłatę zapasową od produkcji polegającej na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego Wnioskodawca przyjmuje za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanego paliwa i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez Wnioskodawcę opłaty zapasowej z tytułu przywozu (art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach). Tak ustalona wielkość produkcji ulega pomniejszeniu z kolei o ilość biokomponentów dodanych do oleju napędowego pod warunkiem potwierdzenia tej okoliczności dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 6a ustawy o zapasach. Celem wprowadzenia przepisu art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach było wyeliminowanie podwójnego obowiązku uiszczania opłaty zapasowej w przypadku użycia do produkcji paliwa będącego przedmiotem uprzedniego przywozu przez podmiot, będącego jednocześnie handlowcem i producentem. Zdaniem Wnioskodawcy nie istnieją przeciwwskazania do jednoczesnego zastosowania dyspozycji art. 5 ust. 6 pkt 7 oraz art. 21b ust. 2a ustawy o zapasach, w wyniku czego proces dodawania

biokomponentów do paliw będących przedmiotem uprzedniego przywozu będzie w praktyce neutralny z punktu widzenia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej od produkcji.

W przedstawionym stanie faktycznym, zdaniem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, Wnioskodawca w procesie produkcji paliw polegającym na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach uprawniony będzie do pomniejszenia wielkości produkcji paliw stanowiących podstawę do obliczenia opłaty zapasowej o ilości zużytych do produkcji biokomponentów pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a ustawy o zapasach. Jednocześnie należy zaznaczyć, że przedstawiona w stanowisku Wnioskodawcy opinia, o możliwość skorzystania z przepisów o których mowa w art. 21 b ust. 2a również będą miały zastosowanie.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Ad. 3

W myśl art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach, warunkiem stosowania pomniejszeń, o których mowa w tym przepisie, jest potwierdzenie tych uprawnień stosownymi dokumentami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1807) dalej Rozporządzenie.

Stosownie do § 2 ust. 1 pkt 10 Rozporządzenia, dokumentem uprawniającym do pomniejszenia wielkości produkcji paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3-7 ustawy o zapasach jest m.in. umowa zawierająca postanowienia potwierdzające uprawnienia do pomniejszenia wielkości produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw o w/w ilości.

Przepisy Rozporządzenia nie wskazują wprost, które dokumenty mogą stanowić podstawę do stosowania pomniejszeń opartych o art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach (dodawanie biokomponentów). W ocenie Wnioskodawcy dokumentami potwierdzającymi prawo do zastosowania pomniejszenia mogą być: umowa zawarta z producentem, której przedmiotem jest m.in. usługowe dodawanie biokomponentów oraz raporty wydań w formie wydruków z systemów informatycznych potwierdzające ilość oleju napędowego przed produkcją, ilość biokomponentów oraz ilość oleju napędowego z zawartością biokomponentów, wytworzonego w rezultacie produkcji.

Przedmiotem umowy zawartej między Wnioskodawcą a podmiotem trzecim (właścicielem bazy paliw) jest przede wszystkim świadczenie usług magazynowania, przeładunku, a także usługi produkcji paliw, polegającej na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego stanowiącego własność Wnioskodawcy, składowanego w tejże bazie. Do umowy dołączony jest regulamin zawierający szczegółowe zasady dodawania biokomponentów. Wskazane Rozporządzenie w § 2 ust. 1 pkt 12 wskazuje także „bilans masowy, raport produkcji lub zestawienie w formie wydruków z systemów informatycznych dokumentujące proces produkcji” jako dokumenty uprawniające do stosowania pomniejszeń wielkości produkcji. Podmiot trzeci świadczący na rzecz Wnioskodawcy usługi dodawania biokomponentów dostarcza Wnioskodawcy raporty wydań w formie wydruków z systemów informatycznych potwierdzające ilość oleju napędowego przed produkcją, ilość biokomponentów oraz ilość oleju napędowego z zawartością biokomponentów, wytworzonego w rezultacie produkcji. Zdaniem Wnioskodawcy określone wyżej dokumenty stanowią wystarczającą podstawę do stosowania pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, albowiem należy je zakwalifikować jako dokumenty opisane w § 2 ust. 1 pkt 10 oraz 12 Rozporządzenia.

W związku z opisanym stanem faktycznym, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych podziela stanowisko Wnioskodawcy, że przedstawiony sposób dokumentowania ilości dodawanych biokomponentów wykorzystywanych do produkcji paliw, w całości wypełnia przesłanki dokumentu, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 10 Rozporządzenia stanowiącego podstawę uprawnionego odliczenia.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.

.....